

ความสุขไม่เที่ยงแท้ (หลวงพ่อจัญญ์ ฐิตธมฺโม)

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ย. 2552

ความสุขไม่เที่ยงแท้...

ปัจจุบันการฆ่าตัวตาย ได้กลายเป็นปัญหาสำคัญในระดับนานาชาติ
ที่องค์การอนามัยโลกให้ความสนใจ เนื่องจากทุกวันนี้ประชากรเสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายมากกว่าเสียชีวิตจากสงครามและถูกฆาตกรรม
รวมกัน

ปีพุทธศักราช ๒๕๔๓ องค์การอนามัยโลกสำรวจพบว่า มีคนเสียชีวิตจากการฆ่าตัวตาย ๘๗๗,๐๐๐ คน หรือชั่วโมงละ ๑๐๐ คน ขณะที่ประชากรโลกเสียชีวิตจากสงคราม และถูกฆาตกรรม รวมกันชั่วโมงละ ๖๐ คนเท่านั้นเอง การสำรวจล่าสุดเมื่อปี ๒๕๔๙ มีคนเสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้นนาทีละ ๒ คน

องค์การอนามัยโลกยังคาดการณ์ปีพุทธศักราช ๒๕๖๓ จะมีพลเมืองโลกฆ่าตัวตายเพิ่มเป็นปีละ ๑.๕ ล้านคน

สำหรับประเทศไทยปีพุทธศักราช ๒๕๔๙ เด็กวัยรุ่นอายุ ๑๔-๑๙ ปี มีสถิติพยายามฆ่าตัวตาย ๗,๘๐๐ คน หรือวันละ ๒๑ คน ฆ่าตัวตายสำเร็จเป็นศพ ปีละ ๘๐๐ คน หรือวันละ ๒ คน

จากสถิติดังกล่าว ไม่ว่าสาเหตุจะเกิดจากความเครียดหรือพฤติกรรมเลียนแบบกัน ไม่น่าเชื่อว่าเป็นเพราะเหตุใด ทั้งๆที่ชาวพุทธมีพระพุทธศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยว และมีพุทธธรรมเป็นพุทธโอสถ ยาวีเศษที่ป้องกันบรรเทาและแก้ทุกข์ได้ร้อยแปด มีพระสงฆ์เป็นครูชั้นยอด คือแนะนำให้ทำดี ให้หมดทุกข์ได้สิ้นเชิง

แต่เหตุใดชาวไทยจึงมีความเครียดหนักหนาเช่นนั้น คนโดยทั่วไปมักจะเข้าใจกันว่า เพราะปัญหาเศรษฐกิจจรมเรา ทำให้คนไทยอยู่สบายๆ หรือสุขสำราญอีกต่อไปไม่ได้

หากถ้าจะลงลึกลงไปอีก เราจะเห็นว่าสาเหตุสำคัญยิ่งไปกว่านั้น เนื่องจากว่าเราไม่ได้ใช้พระพุทธศาสนาเป็นเครื่องจรรโลงใจกันเลย ทั้งๆที่รู้กันดีว่า ศาสนาเป็นที่พึ่งทางใจ

ที่พึ่งทางกายเราก็มีกันพอสมควรแล้ว คือ เรามีอาหารพอรับประทาน เรามีเครื่องนุ่งห่มพอใช้ เรามีบ้านเรือนพออยู่ เรามีการรักษาโรคทางกายหลายต่อหลายขนาน

แต่ที่พึ่งทางใจ เราขาดแคลนอยู่เป็นประจำ ทำไมจึงขาดแคลน? ก็เพราะเราไม่ค่อยอยากใช้ธรรมะ ไม่ค่อยสนใจทางพ้นทุกข์หรือทางระงับดับความเร่าร้อนในชีวิต โดยเราเห็นว่าไม่จำเป็นและไร้สาระ ช่วยอะไรไม่ได้ โดยปล่อยธรรมะคำสอนของพระพุทธเจ้าให้เป็นของไร้ค่าไปเสียเฉยๆ

ถ้าเรามาสอนใจกันสักนิด ศึกษาและอบรมตามหลักธรรมสำคัญของพระพุทธศาสนา ให้รู้ว่าอะไรคือทุกข์ อะไรคือเหตุแห่งทุกข์ อะไรคือความดับทุกข์ และอะไรคือวิธีทำให้สิ้นสุดแห่งทุกข์ และหลักธรรมประกอบอื่น ๆ อีกไม่กี่ข้อ เช่นเรื่องโลกธรรม ๘, เรื่องสันโดษ, เรื่องกฏแห่งกรรม, เรื่องแผ่เมตตา และเรื่องไตรลักษณ์ เป็นต้น เราก็จะไม่ต้องพ่ายแพ้แก่ความเครียด ซึ่งน่าจะเป็นเรื่องทางกายมากกว่า

บางทีเพียงเรื่อง... 'โลกธรรม' เรื่องเดียว ถ้าเรารู้ซึ่งจนยอมรับไปคิดพิจารณาอยู่บ่อยๆ เราก็สามารถระงับยับยั้งทุกข์ระทมที่โหมโรมรันเรา ได้สำเร็จง่าย ๆ

ในเรื่อง... 'โลกธรรม ๘' นั้นพระพุทธองค์ทรงสอนให้เรา รู้ความจริง หรือธรรมชาติที่ทุกชีวิตจะต้องได้รับเสมอเหมือนกัน ไม่มีผู้วิเศษอยู่เหนืออำนาจ

โลกธรรม ๘ กล่าวคือ...

๑. มีลาภ แล้วก็....ต้องเสื่อมลาภ

๒. มียศศักดิ์ แล้วก็....ต้องเสื่อมยศศักดิ์

๓. มีสรรเสริญ แล้วก็....ถูกนินทา

๔. มีสุข แล้วก็....ต้องมีทุกข์

เป็นไปไม่ได้ที่จะมีแต่ลาภร่ำรวยล้น... ไม่หยุด

เป็นไปไม่ได้ที่จะมีแต่ยศศักดิ์อัครฐาน... ไม่เสื่อม

เป็นไปไม่ได้ที่จะมีแต่คำยกย่องสดุดี... ไม่ถูกด่าว่า

เป็นไปไม่ได้ที่จะมีแต่สุขสนาน... ไม่ทุกข์

จิตที่ผิดหวัง มีทุกข์ จะค่อยๆมั่นคงมีเหตุผล คลายความทุกข์ได้...

พระพุทธองค์ทรงสอนชาวโลกไว้แจ่มแจ้งแล้ว แต่ผู้เครียดทั้งหลายมิได้

ใส่ใจสนใจ มิได้นำมาพิจารณา จึงต้องเครียดหนัก

ผู้ที่อยู่ในโลกได้อย่างสุขสบาย ไม่เครียด จะต้องเป็นผู้ยอมรับรู้

ยอมรับทราบ ยอมให้ตนได้รับทุกข์ โดยไม่มีการปฏิเสธ(กายจะทุกข์ก็

ให้เขาทุกข์ไป)

คล้ายๆว่าแสวงหาสุขบนกองทุกข์ของตน คือ เห็นทุกข์เป็นเพื่อนคู่

ชีวิต เห็นทางลำบากเป็นทางแห่งเกียรติยศ เห็นความโศกสลดเป็น

รสชาติของชีวิต ชีวิตที่เกรียงไกรเลิศล้ำ ต้องมีสีสัน ต้องสามารถ

แสดงบทบาทโลดโผนได้อย่างดี พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้า

อยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ว่า...."หนทางสู่เกียรติยศ จักประดับดอกไม้หอม

หวนยวลจิตไซ้รับ มี"...

อาจมีคนคัดค้านว่า...."พูดหรือสอนเขาจะมันแสนยาก แต่พอจะทำ

เองมันยากนักยากหนา คนสอนนั้นยังไม่เคยเป็นหนี้สินใครเป็นร้อยๆ

ล้าน ยังไม่เคยถูกพิษร้ายถึงขนาดบริษัทพัง ธุรกิจล้มจม ตกงาน เงิน

ขาดมือ จึงนี้กว่าจะแก้ทุกข์ได้ง่าย"

ถึงกระนั้นก็ไม่ควรเครียด ไม่ควรตายอยู่ดีนั่นเอง เหตุผลก็คือ เรายัง

มีร่างกาย ยังมีความรู้ ยังมีความสามารถ และยังมีคุณค่าต่อสังคม
อีกมากต่อมาก

ไม่ตายเสีย... ก็คงมีโอกาสปลดปล่อยสว่างไสวในชีวิต

ไม่ตายเสีย... ก็ยังมีโอกาสทำงานอื่นๆ กอบกู้ฐานะได้

ไม่ตายเสีย... ก็คงจะมีเพื่อนผู้สามารถมาชี้แนะอุ้มชู

ไม่ตายเสีย... ก็คงมีโอกาทำงานขอทุเลาหนี้ หรือใช้หนี้ได้

ถึงไม่อาจใช้หนี้หมดได้จริง เราก็ยังมีโอกาสพบผู้เห็นอกเห็นใจ ผู้เห็น
คุณค่าของเราบ้างจนได้

ในเมื่อพระพุทธเจ้าทรงสอนว่า...ความสุขไม่เที่ยงแท้...เป็นจริง

เราก็ต้องเข้าใจต่อไปว่า...ความทุกข์...ก็ไม่อยู่กับเราตลอดไปหรอก

(ทุกข์ก็หมดไปด้วย)...มีทางสว่างไสวอยู่ในความมืดแน่นอน...

ถ้าเราไม่ด่วนดับอนาคตของตัวเองง่ายๆไปเสียก่อน...ฯ

~ขอนอบน้อมแด่คุณพระพุทธ คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์~